

lejlighed til at diskutere en anden gang. Jeg vil så sige, at jeg synes, det er nedslående at høre, at fru Margrete Auken i virkeligheden ønsker at fremme en føderal udvikling inden for det europæiske fællesskab, for det er det, fru Margrete Auken gør sig til talsmand for her fra talerstolen, og det er jeg ikke enig i.

Jeg ønsker meget demokratisk kontrol med EU som sådan. Jeg synes også, at Europa-Parlamentet kan spille en rolle som et organ, hvor man kan drøfte forskellige sager, direktiver osv. osv. Men spørgsmålet er, hvem der skal træffe den endelige afgørelse, og dér synes jeg i udgangspunktet, at det mest rigtige vil være, som det oprindeligt var, at det er Ministerrådet alene, for det ville give de nationale parlamenter den størst mulige indflydelse på, hvad der sker i EU – i hvert fald her i Danmark med den ordning, vi har; så kan der være andre lande, der måske har nogle problemer, hvad det angår.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at vi bare må erkende, at vi med vores forbehold har accepteret, at de øvrige lande kan gå videre i fællesskabet på dette område. Vi har til dels sat os uden for indflydelse på området vedrørende den fælles forsvarspolitik, og sådan er det. Det har vi gjort med åbne øjne i forbindelse med det forbehold, vi tog, og så kan vi med den konstruktion, der er, efter en folketingsbeslutning eventuelt gå med i nogle operationer, og det er så det. Her er det nok så meget et spørgsmål om tilliden mellem vælgerne som sådan og dette Folketing.

Til hr. Thulesen Dahls spørgsmål skal jeg sige om forbeholdene generelt, at vi ikke vil gå ud og kræve dem ophævet her og nu, men vi synes, det er fair nok at tage en debat om, hvorvidt alle forbehold skal gælde for tid og evighed. Det er fair nok, at de partier, som var med til at strikke det nationale kompromis sammen, for så vidt har som holdning, at de godt vil arbejde for en ophævelse af et forbehold, for det kan til syvende og sidst kun ske ved en folkeafstemning, og det vil sige, at det er vælgerne, der afgør det spørgsmål.

Så bare lige kort om den norske mulighed. Jeg har ikke sagt, at det er den eneste løsning, men det er for Kristeligt Folkeparti den løsning, der er at se i forhold til, at vi ikke kan opfinde nogle nye forbehold og heller ikke anser det for muligt, at vi kan få alle lande til at genforhandle traktaten.

Formanden:

Hr. Steen Gade som privatist.

Steen Gade (SF):

Som et af de medlemmer af SF's folketingsgruppe, der vil stemme ja til denne traktat, vil jeg tage ordet under denne førstebehandling.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart, at den debat, vi har i befolkningen, selvfølgelig handler om Amsterdamtraktaten og de enkelte paragraffer, sådan som vi har diskuteret det i dag, men jeg tror ikke, man kommer uden om, at det også er en lidt bredere diskussion. Det er også min erfaring fra mange møder, at sådan som vi er her i Danmark, går de fleste med lidt af både et ja og et nej i sig, og det tror jeg er vigtigt, at vi politikere også gør os klart, når vi skal diskutere denne sag. Jeg tror, vi får en bedre diskussion, hvis vi forstår, at sådan hænger tingene sammen hos rigtig mange danskere.

Derfor vil jeg, inden jeg siger noget om Amsterdamtraktaten, sige noget om tre andre ting, som jeg mener er en helt afgørende, man kan sige baggrundsmusik for en diskussion om Amsterdamtraktaten.

Det ene er, at der efter min bedste opfattelse ikke er et alternativ, der hedder: Ud af EU. Hvor er det henne? Ja, det, som hr. Jann Sjursen siger, er, at det er ud til Norge. Og hvad er ud til Norge? Ja, det er ud til de samme regler om tilsætningsstoffer i pølserne i køledisken nede i Brugsen. Det er kun Brugsen, der hedder noget andet, det er ikke reglerne for de fødevarer, man indtager. I den udstrækning er det EU-regler, og det samme gælder hele det indre marked.

Det vil sige, at tanken om, at man får den totale frihed, altså hr. Keld Albrechtsens og hr. Thulesen Dahls frihed i metermål eller i kilometermål, ikke kan eksistere i virkeligheden. Det er min første konstatering, og jeg håber, at alle partier i Folketinget vil gå ind i den diskussion i den næste måned. Der findes ikke noget, der hedder: Ud af EU fuldt ud.

Det andet er, at hvis man skal løse det vigtige problem med at få Europa til at hænge sammen efter Murens fald, er det kun EU, der kan løse det. Det kan Danmark ikke løse, det kan Norden ikke løse, og det skal amerikanerne ikke løse. Det kan og vil de heller ikke. Der er EU til at løse det. Det er også en pille, vi kan diskutere på baggrund af.

Det tredje, jeg vil sige, er, at der i verden er et stærkt behov for overnationale beslutninger på